

BLANDET PRESSEKLIP & LINKS (17 sider) – KASSANDRA PRODUCTION 2021

LINKS relevant arbejde:

Scene forestillinger:

The Soul Catcher (2020) trailer (1 min): <https://vimeo.com/384387360>

Bliss Point (2015) trailer (2 min): <https://vimeo.com/180414771>

Streaming, Internettet og multi-spatiale forestillinger:

OmniPresence (2017) – stream (50 min): <https://omni-presence.dk/live/>

XpositionREVERSE (2006) – stream (50 min):
http://www.xpositionreverse.org/stream/streams_eng.html

Interventioner i byrummet:

Happiness UNLTD (2018) trailer (2 min): <https://vimeo.com/305722479>

Ressourceoptimering i Deadline/DR (2009) indslag (7min): <https://vimeo.com/52261516>

KASSANDRA PRODUCTION:

<https://www.kassandra-production.dk> // <http://www.performanceteater.dk>

OmniPresence (2017), hvor vi arbejdede med multiformatet: en rullende vogn/overvågningsbil i byen + live performance + streaming til Internettet. Publikum live udenfor vognen, indeni vognen eller hjemme foran sin skærm.

KulturNyt.net © Onsdag 22. jan. kl. 03:21 .: uge 4

★★★★★ Anmeldelse The Soul Catcher

I rovdyrets klør

Tjek billet
Onsdag 22. Jan.
19:30

Af Lita Domino 21. januar 2020.

Vi er landet på et gerningssted, hvor vederstyggeligheder er foregået. Nu er det tid til at efterforske og granske over hændelserne der er foregået her og jeg var med som publikum da trådene blev analyseret på scenen. Cassandra Production stiller skarpt på Narcissistisk Personality Disorder, - også kaldet psykopati, og dens ofre.

Psykologisk thriller

Hvad er der sket? Hvem er ofret og hvem er den kyniske gerningsmand? Hvilken relation havde de til hinanden? Jeg ser dem bevæge sig fri efter år som fanger i en manipulators

Foto: Jens Peter Engedal

net. Det er en voldsom og powerfuld dans. De finder deres væsen igen og vrider sig ud af angst og mørke. De frigører sig fra et menneske der har gjort rovdrift på selvfølelsen. Og de befrier det mest væsentlige af sig selv, deres ukrænkelighed, for atter at finde fodfæste i sig selv og verden igen. Sådan er kampen som må overleves efter rovdyret har fortæret af sit offer alt for længe.

Psykopatens charme

BORA-BORA huser i øjeblikket en psykologisk thriller The Soul Catcher og den får det til at løbe mig koldt ned af ryggen. Der findes utallige workshops i øjeblikket der omhandler psykopati og dens ofre, så det er et hot og nødvendigt emne, men når jeg finder temaet i en teatersal får det helt andre virkemidler og bliver åbenbart med en følsomhed og charme der går langt ind under huden.

Solid præstation på scenen

Forestillingen er skarp og usentimental. Det er en blanding af performans, dans, spoken words og krydret med behård elektronisk musik. De tre skuespiller går ikke på kompromis med deres udtryk, men leverer en solid præstation.

Forestillingen lever helt op til mine høje forventninger, som jeg med tiden har fået til skaberen af værket, Anika B. Lewis og fik ovenikøbet en stor gave med oven i hatten, da temaet både var præsenteret som autofiktion og var fantastisk skildret. Bravo for mod og kunstnerisk pondus.

Stor beundring herfra og tusind tak for oplevelsen til teamet bag The Soul Catcher og til BORA-BORA der giver dem sceneplads.

The Soul Catcher af Cassandra Production i Co-Samarbejde med Bora Bora, Dans & Visuelt Teater.

Idé, instruktør/koreograf Annika B. Lewis

Performere Lisbeth Sonne Andersen, Erik Pold, Johan Svensson

Komponist og musiker Sofus Forsberg

Scenograf Signe Krogh

Lysdesigner Morten Ladefoged

Dramaturg Anne Hübertz Brekne

Kostumer Systuen Svalegangen

Afvikler Jens Mønsted

Produktionsleder Betina Rex

» Kunst og kultur

'Hamlet Exit'

Onsdag 22. jan.

'The Soul Catcher'

Onsdag 22. jan.

'Hva Så Europa?'

Onsdag 22. jan.

'Den Unge Werthers
Lidelser'

Onsdag 22. jan.

'Forført af Jan Hellesøe'

Onsdag 22. jan.

'Gangsta Morten
Wichmann'

Torsdag 23. jan.

'Michael Learns to Rock'

Torsdag 23. jan.

» Ugens kunst og

Kultur

Trine Wøldiche

Performance om vold: »M bliver vred, fordi jeg har varmet for meget sovs«

I 'The Soul Catcher' på Bora Bora i Aarhus forsøger den genremixende performancekunstner Annika B. Lewis at vise os livet i et voldeligt parforhold. En historie, der trods alt står tydeligt frem midt i det spraglede kludetæppe, som udgør iscenesættelsen

Annika B. Lewis er kendt for sine politiske performances, som mixer alle scenekunstens tænkelige (og utænkelige) genrer. 'The Soul Catcher' er på sin vis ingen undtagelse. Men det politiske er udskiftet med en personlig fortælling. En historie, der trods alt står tydeligt frem midt i det spraglede kludetæppe, som udgør iscenesættelsen.

 Jens Peter Engedal

 25. januar 2020

 Kommentarer (0)

Som helhed betragtet er Annika B. Lewis' *The Soul Catcher* usammenhængende. Der er ingen logiske overgange mellem de forskellige dele og elementer i forestillingen, som indeholder alt fra dyrefabler og alvorsfulde beskrivelser af et liv i psykisk terror til stammedans foran psykedeliske mønstre.

Alligevel er der noget ved denne fragmentariske iscenesættelse, som fungerer.

Under det hele ligger en personlig fortælling med en væsentlig agenda: et forsøg på at beskrive et liv i et forhold med en narcissist. I forestillingen kaldet alt fra »det moderne rovdyr« til »parasit« og »emotionel vampyr,« som suger sjælen ud af sit offer.

Gulvet er dækket af hvid vinyl og bagvæggen af et hvidt klæde. Når publikum træder ind i scenerummet på Bora Bora i Aarhus fremstår det i Signe Kroghs scenografi som et rent, hvidt lærred klar til at modtage og fremvise aftenens performance skabt i samarbejde med Kassandra Production med Annika B. Lewis i front som idékvinde og iscenesætter.

I løbet af aftenen ændres udtrykket fra hvidt over kaotisk gerningssted til et dystert scenarie, der – helt fysisk – er så viklet ind i fine tråde, at det er svært at slippe væk igen. For der er en sammenhæng mellem budskaberne og de fysiske handlinger på scenen. I hvert fald langt hen ad vejen.

Nøgterne dagbogsnotater

De tre performere Lisbeth Sonne Andersen, Erik Pold og Johan Svensson træder ind og ud af forskellige roller. De er alle ofre for den psykiske og fysiske terror og fortæller om oplevelserne i jegform. Men de er også alle narcissisten, forførelsen, nedgøreren, der indfanger sit uvidende offer i et spind af søde ord, for dernæst nådesløst at spidde det med mere eller mindre eksplicitte onskabsfuldheder.

Som det allerførste går de tre på målrettet charmeoffensiv hos publikum. Intense blikke, åbenlys flirt, små gaver som blomster og slik til kvinderne på de forreste rækker.

»I er et fuldkommen fantastisk publikum,« udbryder Sonne Andersen sukkersødt.

Og slam! Så begynder nedgørelsen. For der er noget, der stinker. Og der er vist også nogen blandt publikum, som ikke helt giver performerne deres fulde opmærksomhed. Således lader Lewis i en humoristisk stil publikum opleve og forstå de mekanismer, der præger

et forhold til en narcissist.

I en anden noget længere sekvens placerer de tre nogle hverdagsobjekter rundt om på gulvet. En stegepande, en tom vinflaske, cremetuber, grøntsager, lysegrønne blondetrusser, et brugt kondom og en væltet skammel placeres med omhyggelighed, så rummet ændrer karakter fra sterilt til kaotisk.

Noget foruroligende er foregået, som har skabt dette kaos. Med efterforskerens opmærksomhed går de tre rundt og sætter små stykker tape fast på gulvet, som gennemgik de et gerningssted.

Sonne Andersen lægger sig ned midt i kaosset med en sort notesbog, hvorfra hun helt nøgternt begynder at læse dagbogsnotater fra næsten to års forløb højt.

»M bliver vred, fordi jeg har varmet for meget sovs«.

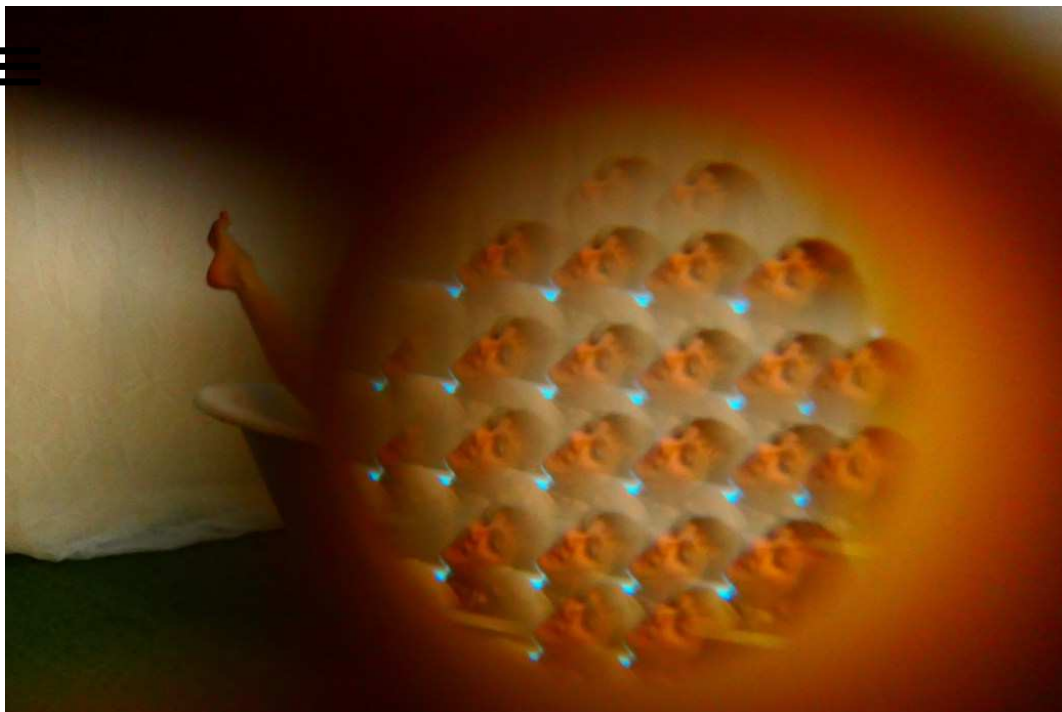
Alle noterne handler om vrede, vold og psykisk terror. Og de bliver ved og ved, hvilket gør det til forestillingens mest eftertankevækkende scene.

Gerningsstedsscenen efterfølges af endnu en række af de små sekvenser, der samlet udgør forestillingen. En kort forelæsning om tegn på narcissisme. Korte intense sekvenser, hvor de tre bliver fanget i rystelserne fra egne kroppe til højlydt, pulserende musik komponeret af Sofus Forsberg. En tryllekunst, der viser, hvordan illusioner fjerner fokus fra realiteterne. En række korte, meningsløse sætninger på engelsk. Og en lang sekvens med noget, der bedst kan beskrives som rituel stammedans, hvor de tre er iført masker og dragter med farvestrålende frynser, alt imens foranderlige kalejdoskopiske mønstre projiceres op på bagvæggen, og musikken brager ud af højttalerne.

Annika B. Lewis er kendt for sine politiske og samfundskritiske performances, som mixer alle scenekunstens tænkelige (og utænkelige) genrer. *The Soul Catcher* er på sin vis ingen undtagelse. Men det politiske er udskiftet med en personlig fortælling. En historie, der trods alt står tydeligt frem midt i det spraglede kludetæppe, som udgør iscenesættelsen.

»Dette er et forsøg på at dele min egen historie om en relation med en skadelig narcissist,« skriver Lewis i programteksten. Og selv om grænserne mellem virkelighed og fiktion ikke er klare, så er det, hvad vi får. En fragmenteret og lettere kaotisk, men personlig fortælling om et enkelt menneskes mareridt.

'The Soul Catcher'. Cassandra Production og Bora Bora. Idé og instruktion: Annika B. Lewis. Komponist/musiker: Sofus Forsberg. Scenograf: Signe Krogh. Lys: Morten Ladefoged. Med: Lisbeth Sonne Andersen, Erik Pold og Johan Svensson. Spiller i Aarhus på Bora Bora – Dans og visuelt teater til 25. januar og på Momentum i Odense efteråret 2020

Statens Kunstfond søger genrediversitet, og hos Annika B. Lewis & Cassandra Production får man hvad man beder om!

Annika B. Lewis har nu i mange år været en af de mest eksperimenterende performancekunstnere herhjemme, så det er bestemt ikke nyt for hende at blande genrer, og tage det bedste fra alle hylder når hun mixer sine cocktails. Og sammen med Bora Bora har Cassandra Production (<https://www.performanceteater.dk/>) denne gang skabt et slaraffenland af lykke, hvor den besøgende i HAPPINESS UNLTD kan opnå intet mindre end den ultimative eskapistiske lykkerejse.

Selve pop-up butikken ligger på Frederiksgade 32 midt i Aarhus, og det er klart for enhver der træder ind ad døren, at her er der 100% fokus på dit velbefindende. Man bliver taget imod af en hyperaktiv stewardesse (Tina Andersen), der med tandpastasmil indfører dig i butikkens muligheder – det er bare at tage for sig af retterne.

Man kan i det store oplevelsesrum i gadeplan opleve både Sunny Beach, Return to Paradise, Well of Secrets, Taste of Honey og meget andet. Du kan snakke om lykken i livet med et direkte videostreamet orakel fra Grækenland (Georgios Giokotos), eller sætte dig med LOVE-hårtørreren på, og blive fyldt med endorfiner. Du kan vælge destination på Lykkekortet, og sætte nålen præcis der hvor du tænker dig lykkeligst. Eller du kan deltage i det store Lykkehjul, efter du har taget en selfie blandt sydens palmer på en kridhvid strand. Der er kort sagt utallige muligheder for at finde lykken.

Og det helt store trip kommer hvis du reserverer plads på en guided tur, en rejse med EXOTICA EXCLUSIVE. Efter du er blevet billetteret og har afleveret dit boardingpass, tager stewardessen dig med nedenunder, til rejsen til de tre lykkedestinationer; Quiet Village, Ports of Pleasure, samt Forbidden Island.

Jeg skal ikke afsløre for meget, blot at skuespiller Lisbeth Sonne Andersen er vores personlige guide i Quiet Village, hvor vi får lov til at opleve absolut meditativ afslapning, mens hun fra badekarret med silkeblød stemmeføring reflekterer over livets uanede muligheder. (coverfoto)

"Som luften bærer dig stadig højere – og højere"

Dernæst møder vi gudinden for kærlighed og kakao, og mens vi ligger komfortabelt på en leopardskindsbeklædt triple-size bed, læser skuespilleren Helene Kvint højt fra historien om gudinden Ishtars liv og levned. Hvordan historien udvikler sig, og sand lykke indtræffer sig i rummet, har noget med flydende kakao og bløde pensler at gøre, men det skal opleves – ikke fortælles.

Og til sidst ender vi på Forbidden Island, hvor den norske scenekunstner Torbjørn Martin Davidsen tager os med til de lykkelige vidder i de norske fjelde, hvor de smukke dyr regerer. Her får vi oplevelsen af et veldækket bord, kølige druer i glasset, og vennerne til fest. Ren lykke.

Et besøg i pop-up butikken HAPPINESS UNLTD er en lille lykkelig oplevelse på en kold dag.

Foto: Casper Koeller, Sceneblog

SE MERE (https://www.facebook.com/events/354003002009857/?event_time_id=354003028676521)

OMNIPRESENCE BY DENMARK'S KASSANDRA PRODUCTION MAY 2017

OMNIPRESENCE: A PRIVACY PERFORMANCE PIECE

CULTURE

Magazine

Projects

DEFA Festival

P3M5 - Privacy

Digital Discourse | Freepost

Europe

Well Worth Seeing

Future Perfect

Transatlantic Gaming Summit

Focus: Refugees

Sensitive Data

Iconoclash

German Roots

Services

© Mukul Ranjan

OmniPresence, created by Danish performer and director **Annika B. Lewis** and her company **Kassandra Production**, helps to expand the artistic scope of P3M5 beyond dialogue-centric plays and films into the realm of performance and installation art.

The project takes place inside and around an obscure surveillance van in a public space. Once you take a seat in the mobile "Omnibus," you discover a couple of bizarre, self-promoting double agents who go undercover to try to make sense of our all-encompassing surveillance society. The piece explores the balance of freedom, control, and self-promotion. As Annika describes it, "In a jumble of PGP keys and privacy policies, Clouds and DarkNets, leaks and likes, censorship and selfie-sticks, OmniPresence zooms in on the fly on the wall. Who's watching who?"

Copyright: © Goethe-Institut
May 2017

 Print article

RELATED LINKS

- » [OmniPresence website](#)
- » [Kassandra Production](#)
- » [Bora Bora](#)
- » [Homepage of Annika B. Lewis](#)

OmniPresence © Mukul Ranjan

The piece opens May 2017 at Bora Bora, an organization which produces dance and visual theatre, in Aarhus, Denmark and will also be performed as part of CPH Stage in Copenhagen. Soon after its premiere, a video of the performance will be uploaded here.

The *OmniPresence* website, formatted as a security consulting firm to continue the play's narrative, includes a mysterious promotional film, a "Free Webinar" (livestream of performances, available once they begin) and information about "Boot Camps" (performances in Aarhus and Copenhagen).

Kassandra Production in co-production with Bora Bora, Aarhus

Idea, direction and mis-en-scène: Annika B. Lewis

Dramaturge: Anne Hübertz Brekne

Play title: *OmniPresence: If you see something, say something!*

 [\(View OmniPresence script here\) \(PDF, 266 kB\)](#)

OmniPresence by Denmark's **Kassandra Production** May 2017:
Produced by **Kassandra Production** in collaboration with **Bora Bora**, **CPH**
STAGE, **Performing Arts Platform**, **CAVI**, **Music-House Aarhus**, **Republique**,
Copenhagen IT University, **Goethe Institute Washington**, and others

Supported by the **Danish Arts Foundation**, **Bikubenfonden**, the **City of Aarhus**,
Oda and **Hans Svaningsens Foundation**, and the **City of Copenhagen**

Kassandra Production, founded in 1998 by its artistic director **Annika B. Lewis**, is an artist-driven platform for innovative contemporary performing arts, working at the intersection of dance, theatre, media, and performance art. Its work challenges theatrical concepts and creates work characterized by a strong conceptual formulation and visuals which mix the trivial with the philosophical. **Kassandra Production** pieces use different perspectives, multiple fictional layers, and multimedia elements to explore new performative spaces, places, and concepts. Performances have been set up in private apartments, caravans, old factories, at fairs, in the media, and on the internet as well as in traditional theatre spaces.

Annika B. Lewis (c) Mukul Ranjan

Annika B. Lewis is a director, choreographer, actress, singer, performance artist, curator, mentor, ARTivist, and producer. Born in San Francisco, she was raised in Sweden and now lives in Denmark. She has been working professionally in the field of performing arts for over 25 years and is the founder and artistic leader of the artist-driven **Kassandra Production**. Her work challenges conventional norms of identity, gender, positions, perception, values, preconceptions and conventions. Using theatre and dance as well as multimedia and

performance art she strives to visualize the invisible mechanisms that play such critical roles in our lives and societies. Annika's work also explores the use of unconventional performance spaces and locations. She studied at Larssons Theatre Academy in Gothenburg, Sweden; the Istituto di Arte Scenica in Pontremoli, Italy, and Scut/Gitis, the state theatre school of Moscow, Russia. In 2007, she won the Robert Mondavi Winery Cultural Award and in 2008, 2011, 2014, and 2016 she received the prestigious artist working grant from the Danish Arts Foundation.

OmniPresence, a Privay Performance Piece

Embedded Code - 1

Publiceret på KUNSTEN.NU d. 28. september 2009.

<http://www.kunsten.nu/artikler/artikel.php?karrieremesse+performance+annika+britt+lewis>

Ressourceoptimerings såkaldte *BodyBox* ved Karrieremessen i Øksnehallen. Foto: Denis Beale

Nøgen kunstner på karrieremesse

28. sep. 2009 [Nyhed] På en karrieremesse i Øksnehallen reklamerede Chefkonsulent for firmaet Ressourceoptimering.dk for det ultimative værktøj til personaleudvikling. Men firmaet er opdigtet, og konsulenten er i virkeligheden kunstneren Annika Britt Lewis.

Af AMT

Ved første øjekast var Ressourceoptimering.dks stand på karrieremessen en stand som alle andre. En pæn kvinde i jakkesæt tilbyder endnu en workshop til at udvikle dine medarbejdere.

Men så tog kvinden tøjet af...

Nøgen kvinde i papkasse

Foran messedeltagerne krøb kunstneren Annika Britt Lewis nøgen ned i sin selvopfundne *BodyBox*, hvorfra hun så filmede sig selv.

Video og lydspor blev vist på storskærm til et forundret og let måbende publikum. "Jeg er fleksibel. Jeg er omstillingsparat," lød det fra papkassen, der blev promoveret som et værktøj til personaleudvikling.

Menneskesyn på arbejdsmarkedet

Men *BodyBox*en var et fupprodukt, og den egentlige hensigt var at skabe debat.

Kunstneren Annika Britt Lewis udtaler til Politiken:

"Jeg vil gerne skabe debat om det menneskesyn, vi har på arbejdsmarkedet i dag. Mennesker skal hele tiden optimere deres kompetencer, være fleksible og omstillingsparate. Vi bliver alle sammen ensrettet, og der er ikke plads til forskelligartethed".

Kan nøgenhed stadig skabe debat?

Performancen skabte ikke decideret opstandelse på årets karrieremesse, snarere løftede øjenbryn og en smule hovedrysten.

Flere virksomheder var endog interesserede i at investere i "BodyBox workshoppen", inden de fandt ud af, at der var tale om kunst og ikke karriereoptimering.

I sig selv en skræmmende pointe.

Ikke desto mindre nåede Annika Britt Lewis' budskab og spørgsmål ud i Politikens netavis og i DR Deadline, hvor hun stillede spørgsmålet: *Hvor går grænsen?*

[Tilbage til forsiden](#)

Kroppens kontraster

Af Tom Rahbek

'Full Body Treatment'

Aarhus Teater, Scala

16. maj - 31. maj

Kroppen er omdrejningspunktet i Annika B. Lewis' interaktive performance-forestilling 'Full Body Treatment', der med scenekunstnerisk opfindsomhed tager wellnesskulturen – og publikum – under kærlig behandling. Forestillingen er samtidig en stærk manifestation af Aarhus Teaters alsidige repertoire i denne sæson.

»Tag en dyb indånding. Sådan ja. Ind gennem næsen og LANGSOMT ud gennem munden. Prøv så nu at visualisere, at du står på en kornmark omgivet af dyr...«

Stemmen, der på hypnotiserende vis guider os ind i en afslappet tilstand af "wellness", tilhører performeren Kasper Daugaard Poulsen. I scenen giver han den gas som en art afspændings-coach. Og han gør det med en så underspillet, smittende ro, at vi som publikum tør gå med på "legen".

Så sidder vi ellers der i Scala-salens plysstole og trækker vejret sammen og visualiserer på livet løs. Og overraskende nok må man hurtigt konstatere, at det faktisk er en vældig behagelig fornemmelse. Men samtidig er hele situationen naturligvis også dybt komisk. For vi er jo udmærket godt klar over, at der *ikke* er tale om en "rigtig" afspændings-session; at Kasper Daugaard Poulsen ikke er coach i virkeligheden, og at det vi overværer blot er en del af en artificiel konstruktion.

Og i næste nu vågner vi da også brat igen. Med ét er vores "coach" nemlig gået i overgear og selvsving på scenen i en febrilsk trancelignende tilstand, der tilsyneladende har til hensigt at hjælpe vores fantasi lidt på vej i form af dyriske imitationer!

Javel så, når man lige akkurat at tænke, før Kasper Daugaard Poulsens krop og stemme igen har forvandlet sig og en ny bizar scene begynder...

Et fascinerende univers

Med 'Full Body Treatment' er vi stort set så langt fra den klassiske konflikt-dramaturgi, som vi overhovedet kan komme. Karakter-projekter og mønstre af årsags- og følger-virkninger er her afløst af et fascinerende sanser-univers, der retter fokus mod den menneskelige krop i en narcissistisk leg med forskellige identiteter og roller.

I samtlige af forestillingens godt og vel 60 min. står Kasper Daugaard Poulsens alene på scenen. Alligevel har man nu aldrig rigtig fornemmelse af, at han er alene: Lysets fantasifulde transformationer af scenerummet, lydets associationsfremkaldende virkning og videoprojektionernes ekshibitionistisk forstørrende effekt fungerer som ligeværdige "medspillere" til hans formidable kropsbeherskelse.

En indbygget fare ved montageformen er naturligvis, at ikke alle dele fungerer lige godt. Enkelte scener bliver da også så minimalistiske i deres udtryk, at de skaber mere dvaletilstand end energimæssig suspense. Men det ændrer bestemt ikke ved det faktum, at Annika B. Lewis og resten af holdet med 'Full Body Treatment' har skabt en seværdig og sansemættet forestilling.

En oplevelse i sig selv er det, at se Kasper Daugaard Poulsen demonstrere sit vidtspændende talent. Det er sjældent at opleve nogen, der i dén grad behersker kroppens kontraster: fra det smidigt akrobatiske til det ultra-feminine og over i det næsten dyrisk hulemands-agtige udtryk. En sådan præstation kræver både mod og talent. Og det modige er ikke kun, at han tør vise bar røv, når det er dét, der kræves, men at han tør give så meget af sig selv på scenen.

En modig satsning

I kraft af sin yderst fragmenterede og eksperimenterende form er 'Full Body Treatment' ikke den mest oplagte "sællert" hvad angår billetsalg. Derfor er det også prisværdigt, at forestillingen alligevel har fundet vej til Aarhus Teater.

I det hele taget har det været en udpræget fornøjelse at følge Aarhus Teaters alsidige repertoire i denne sæson, der har budt på mange store og forskelligartede oplevelser. Det skal Madeleine Røn Juul og co. have stor ros for.

Det kræver kunstnerisk mod at turde være alsidig i sit repertoirevalg og give plads til den lidt "smallere" scenekunst.

Og mod betaler sig. Det er 'Full Body Treatment' endnu et bevis på.

Idé og iscenesættelse: Annika B. Lewis.

Dramaturg: Allan Hagbarth Lauridsen. **Komponist og musiker:** Sofus Forsberg. **Scenografi og video:** Signe Krogh. **Koreografi:** Annika B. Lewis. **Lysdesign:** Morten Ladefoged. **Lysassistent:** Klement Thorst Balslev. **Lyddesign:** Andreas A. Carlsen. **Videoudvikling:** Jon Noe. **Medvirkende:** Kasper Daugaard Poulsen.

Kontakt aarhus.nu:
info@aarhus.nu

aarhus.nu

Nyhedsbrevet fra aarhus.nu
 Tilmeld dig her!

kunst!! Kunstguide for
 Århus og Midtjylland

[FORSIDE](#)

[SENESTE ARTIKLER](#)

[ARTIKELARKIV](#)

[TEMASERIER](#)

Få tilsendt info om nye artikler: [Klik her for tilmelding](#)

Send din kommentar til redaktion@aarhus.nu

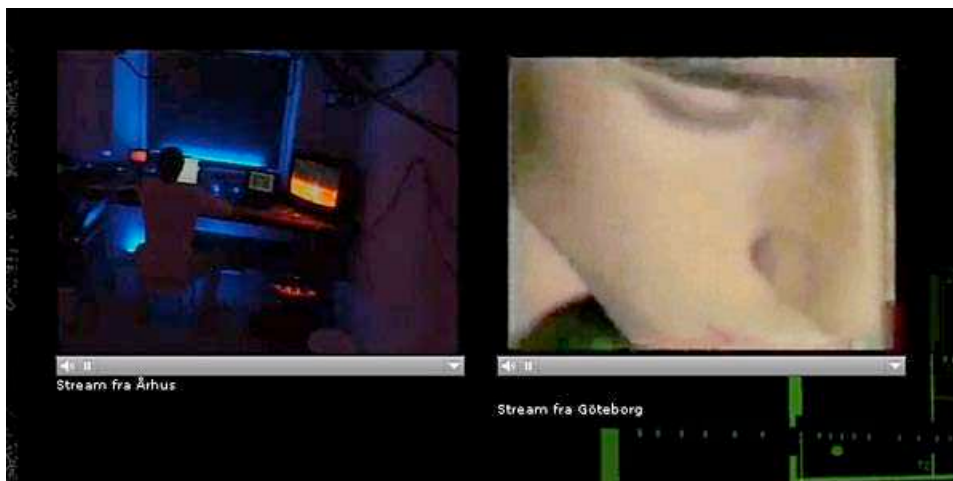
6. december 2006

Anmeldelse: XpositionREVERSE af Cassandra Productions

Forestillingen XpositionREVERSE fandt sted i en kælder i Jægergårdsgade, som det sidste arrangement i International Digital Kunstfestival. Sanne Flyvbjerg overværede denne performance, hvor teater, musik, tekst, billede og dans blandede sig i sanselig montage.

Af Sanne Flyvbjerg
 Foto: Annette Damgaard

Forestillingen XpositionREVERSE fandt sted i Århus og Göteborg 29. november - 2. december 2006
www.xpositionreverse.org

Hjemmesiden www.xpositionreverse.org

I en kælder på internettet

Der er fakler ved døren og en dørmænd tjekker navnene på de få mennesker, der har fået plads til aftenens performance. Vi bydes velkommen af en hvidklædt kvinde og får besked på at tage skoene af og sætte os med fødderne på en lille gummimåtte. Det er vores placering i rummet. I vinduet står flere fjernsyn stablet ovenpå hinanden, og på et af dem er der forbindelse til en lignende performance i Göteborg. Der holdes et ur op mod henholdsvis det danske og det svenske kamera og det aftales, at forestillingen skal til at starte. Publikum får besked på at holde fast i en plastiktube, som samles til én lang forbindelse. Den hvidklædt kvinde vikler resten af plastiktuben rundt om sin krop, og musikken bliver højere. Lydene, som breder sig er ringeklokker, modemopkald og elektrisk støj. Kvinden krømper sig sammen på gulvet og frigør sig langsomt fra det indviklede net, der omslutter hende. Forestillingen er gået i gang.

Vi skal holde godt fast i plastiktuben, som bliver metaforen for at være del af netværket; mennesker forbundet af en luftig streng. Det faste greb bliver kampen om at holde fast i sin egen position, men det er mere end det. Holder man som opfordret godt fast i tuben, så opfanger det hule plastik rummets vibrationer; dels de mange sitrende, mekaniske lyde men også mit eget pulsslag forplanter sig i røret. Vi sidder tæt i rummet og er kropsligt tilstede.

Undervejs i forestillingen ryger forbindelsen og fjernsynsskærmene flimrer. Publikum tiltales her direkte, vi bliver bedt om at skifte rum, skifte sted i håb om en bedre forbindelse. Vi sætter os på nye stole, bydes på rød absinth og chokolade. Med skarp smag i vores krop deltager vi i værket, inden vi igen nærmest reduceres til beskuere til projektet, hvor der reciteres, spilles, projiceres og tastes tekst ind og ud på Internettet. Der danses i Århus, og det gør der også i Göteborg.

Fra begyndelsen af performance. Annika B. Lewis i hvidt på gulvet. Gritt Uldall-Jessen, sidder ved computeren og indtaster tekst, som projiceres op på væggen.

[<< Klik her for seneste artikler](#)

Anders Krøyer og Jens Mønsted i baggrunden spiller musik og Annika B. Lewis danser i forgrunden.

Diverse synligt udstyr og teknik.

Markørens monolog

Kroppen og mennesket har fået uanede muligheder med internettet, fordi alle kan frigøre og publicere sig selv som relevant link. Samtidig bliver den kropslige tilstedeværelse problematiseret, for hvordan gestalter man sig selv og sit sted, når alting er udskifteligt og man egentlig ikke er fysisk til stede? Forestillingen viser denne montage af kompleks eksistens, hvor mennesket og dets krop er forskudt i flere lag på samme tid. Den hvidklædte kvinde er til stede i det virkelige kælderrum men er samtidig mangfoldiggjort i projiceringer på væggen og yderligere streamet ud på internettet.

"Jeg har noget for! Min ene fod er fri. Men hvad nytter det, når den anden er fangen?" reciteres det fra Markørens Monolog. Markøren er en strek, der blinker på en skærm; så til stede, så ikke til stede.

XpositionREVERSE er svær at overskue. Og dog. Ligesom internettets utallige links åbner værket for utallige tema- og tankerækker, der kan sprede sig som netværk. Men et eller andet sted imellem det lille kælderrum og det uendelige internet sker det fantastiske: Noget ægte bliver skabt. Noget rammende. Noget, der skildrer præcis og diffust, hvad det vil sige på den ene side at være i et væld af muligheder og på den anden side at være så inderligt fanget i netop uendeligheden, uoverskueligheden. At være krop uden kroppen.

Værket hverken kan eller skal indfanges. Det strækker sig over tid, sted, rum og strækker både værk og krop ud over nettet. Internettet forskyder fokus men forbinder samtidig de to forestillinger med hinanden, blander billederne til et nyt billede, og beskueren er med i værket – enten fysisk eller virtuelt. Værket står klarest frem i sin kompleksitet, hvis man oplever både den fysiske og internetbaserede udgave, men konceptet er absolut gennemført. Udover det giver Annika B. Lewis en meget overbevisende optræden. Det ene øjeblik er hun materielt manifesteret med øjenkontakt og håndtryk og det andet øjeblik bevæger hun sig næsten vægtløst i lys og lyd. Det er ikke bare paradoksalt eller komplekst. Det er et gennemført projekt, et sted til sansning og eftertanke. Her er vi i det mindste til stede. Publikum klapper og vinker farvel til alle dem derude. Og til os selv på skærmen.

Relaterede artikler:

[Pressemeddelelse - XpositionREVERSE](#)
[Anmeldelse: Livestreaming på International Digital Festival](#)
[Reportage: TEKNE – et nyt netværk for digital kunst og oplevelser](#)
[Anmeldelse: Koncert med Scanner \(a.k.a. Robin Rimbaud\)](#)
[Anmeldelse: <title>Ff6b</title> i Galleri Image](#)
[Essay: Digital Kunstfestival](#)
[Reportage: De gule pile i Århus](#)
[Reportage: Hack det eller crack det](#)

Relaterede links:

www.digitalfestival.dk
www.xpositionreverse.org
www.kassandra-production.dk

Få tilsendt info om nye artikler: [Klik her for tilmelding](#)

Nyhedsvisning

Kammerspil i et køkken

07-10-2003 kl. 09:00

Af JESPER ENGMANN

Leveret af [Internetavisen jp.dk](#)

Instruktøren Annika B. Lewis fra Århus går nye veje for at skabe en ny teaterform. I aften har hun premiere på ny forestilling i en privat lejlighed i Klostergade, som via internettet bindes sammen med et islandsk teaterstykke.

Teater? Det er noget med en firkantet kasse med en scene, hvor skuespillerne gennemspiller deres roller.

Ikke nødvendigvis. I aften har Cassandra Productions premiere på et nyt stykke dramatik, som opføres i et åbent køkken i en privat lejlighed i Klostergade.

Og ikke nok med det. Samtidig opfører en islandsk teatertrup et stykke i en kælder i Reykjavik, og begge forestillinger transmitteres direkte fra de to lande via internettet.

Plads til 15 tilskuere

I Århus er det instruktør og skuespiller Annika B. Lewis, som står bag "Aurora Borealis", et kammerspil med tre musikere og to musikere, som sammen med 15 tilskuere skal klemmes ind i en lejlighed i Klostergade.

»Meningen er, at vi gerne vil finde et andet rum end det vanlige. Teatret skal ud til folk,« siger Annika B. Lewis, som har hentet inspiration fra kammerspillet, som stammer fra slutningen af det 18. århundrede.

Skuespil i dialog

I Århus sidder skuespillerne med teksten til August Strindbergs "Samum", mens skuespillerne i truppen LabLoki i Island råder over Strindbergs "Dødedansen" - og det er meningen, at de to forestillinger skal gå i dialog med hinanden undervejs.

»Visionen med kammerspil dengang var at skabe et nyt teater, og den vision har jeg også. Skuespillerne skal tæt på publikum, som bliver en del af forestillingen,« forklarer instruktøren, som ser "Aurora Borealis" som en kommentar til, at det private i stigende grad gøres offentligt.

Blandt andet når man på åben gade overhører endda særdeles private mobil samtaler eller når folk smider deres sexliv ud til offentlig skue på internettet.

»Jeg synes, at kunst er eksperimenterende i sig selv. Vi prøver at være konsekvente og undgår gentagelser, som man ser det i teatret,« siger Annika B. Lewis, som med forestillingerne prøver at sætte spørgsmålstegn ved, om der overhovedet er brug for kunsten i det moderne samfund.

Dyrkelsen af det overfladiske

»I fjernsynets reality-programmer søger folk opmærksomhed og status uden egentlig at have noget at byde på, og tilsyneladende har vi kun brug for at eksponere os selv og dyrke det overfladiske,« mener instruktøren, som håber at kunne give publikum en anderledes oplevelse.

Udover tre skuespillere er der også to musikere med i lejligheden i Klostergade, og det betyder, at der kun kan presses cirka 15 tilskuere ind. Af samme grund spiller "Aurora Borealis" to gange hver aften fra i dag og frem til og med lørdag.

De tre sidste dage kanaanens forestillinger i øvrigt ses i baren i Ridehuset, hvor der er opstillet TV-skærme, så man kan følge med i stykket i Århus og i Island på samme tid.

Billetter til "Aurora Borealis" - latin for nordlys - skal bestilles via EntréScenen - 86 19 00 79 - hvorefter man får oplyst den nøjagtige adresse på spillestedet.

Print artikel

| [Tilbage](#) |